

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 เรสะโลนิกา

เปาโล สilas และทิโมธี เขียนจดหมายฉบับนี้ในปีค.ศ. 52 และพวกคริสเตียนที่เมืองเรสะโลนิกาก็รู้จักท่านทั้งสามนี้ด้วย (1:1) เปาโลเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรที่เมืองเรสะโลนิกา (กจ 17:1-10) เราไม่รู้มากนักเกี่ยวกับการประกาศของเปาโลในเมือง เรสะโลนิกา แต่เราทราบจากกิจการ 17:2 ว่าเปาโลได้ประกาศอยู่ที่นั่นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 สัปดาห์ หรือ 3 วันสะบาโต จดหมายสองฉบับนี้ (1 และ 2 เรสะโลนิกา) ดูเหมือนว่า เป็นจดหมายฉบับแรกของเปาโลมีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้เราเชื่อว่าจดหมายสองฉบับนี้เขียนขึ้นในเวลาไม่ห่างกันเท่าไร และเขียนขึ้นขณะที่เปาโล Silas และทิโมธียังอยู่ที่เมืองโครินธ์ (กจ 18:5) และเป็นเวลาที่เปาโลเพิ่งออกมาจากเมืองเรสะโลนิกานั้นเอง

ในขณะที่เปาโลอยู่ที่เมืองเรสะโลนิกาไม่นานเท่าไร ก็มีฝูงชนชุมนุมกันข่มขู่ท่าน และท่านได้หนีไป (กจ 17:1-9) แต่หลังจากนั้นเปาโลได้ส่ง Silas และทิโมธี ให้กลับไปที่นี่อีกครั้ง (3:1-2) และคริสตจักรที่ดีก็ได้เกิดขึ้น

เป้าหมายของจดหมายฉบับนี้ก็คือ เพื่อให้พวกคริสเตียนนี้ได้เข้าใจถึงความจริงของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู และเพื่อหนุนใจเขาให้มีการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์

โปรดสังเกตว่า ในตอนสุดท้ายของแต่ละบทได้พูดถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู (1:9-10; 2:19-20; 3:13; 4:14-18; 5:23)

แบบอย่างที่ดีของคริสเตียนชาวเรสะโลนิกา

1 เปาโล สิลวานัส และทิโมธี เรียน คริสตจักรของชาวเมืองเรสะโลนิกา ในพระเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์เจ้า ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

2 เราขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายเสมอ และเมื่ออธิษฐานเราก็เอ่ยถึงท่าน³ ในสายพระเนตรของพระเจ้าและพระบิดาของเรา เราระลึกถึงอย่างไม่หยุดหย่อนในกิจการที่เกิดจากความเชื่อของท่าน และการงานที่เนื่องมาจากความรัก และความพากเพียรซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา⁴ พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รัก เราทราบแน่ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงสรรท่านทั้งหลายไว้แล้ว⁵ เพราะข่าวประเสริฐของเรามีได้มาถึงท่านด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความไวใจอันเต็มเปี่ยม ตามที่ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วว่าเราเป็นคนอย่างไรในหมู่พวกท่านเพราะเห็นแก่ท่าน⁶ และท่านก็ทำตามอย่างของเรา และขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยที่ท่านได้รับถ้อยคำนั้นด้วยความยากลำบากเป็นอันมาก พُر้อมด้วยความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์⁷ เพราะเหตุนั้นท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่ทุกคนที่เชื่อแล้วในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญา⁸ เพราะว่าพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เลื่องลือออกไปจากพวกท่าน ไม่ใช่แต่ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญาเท่านั้น แต่ความเชื่อของท่านในพระเจ้าได้เลื่องลือไปทุกแห่งหน จนเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก⁹ เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่าที่เราได้เข้ามาหาท่านทั้งหลายนั้นเป็นอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อ

รับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้¹⁰ และรอคอยพระบุตรของพระองค์จากสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพระอาชญาที่จะมีมาภายหน้านั้น

2

ความรับผิดชอบของเปาโลต่อชาวประเสริฐ

¹ พี่น้องทั้งหลาย ท่านเองก็ทราบว่าการที่เรามาหาท่านนั้น ไม่ได้ไร้ประโยชน์เลย ² แต่ถึงแม้ว่าเราต้องทนการยากลำบากและได้รับการอัปยศต่างๆมาแล้วที่ เมืองฟีลิปปี ซึ่งท่านก็ทราบอยู่ เราก็มียังมีใจกล้าในพระเจ้าของเราที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย โดยเผชิญกับอุปสรรคมากมาย ³ เพราะว่า ค่าเตือนสติของเรามีได้เกิดมาจากการหลอกลวง หรือการโสโครก หรืออุบายใดๆ ⁴ แต่พระเจ้าทรงเห็นชอบที่จะมอบข่าวประเสริฐไว้กับเรา เราจึงประกาศไป ไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจของมนุษย์ แต่ให้เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ผู้ทรงชั้นสุดจิตใจเรา ⁵ เพราะว่าเราไม่ได้ใช้คำยกยอในเวลาใดเลย ซึ่งท่านก็รู้อยู่ หรือมิได้ใช้คำพูดเคลือบคลุมเพื่อความโลภเลย พระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายเรา ⁶ และแม้ในฐานะเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ เราจะเรียกร้องให้เป็นภาระก็ได้ แต่เราก็ไม่แสวงหาสง่าราศีจากมนุษย์ ไม่ว่าจะมาจากท่านหรือจากคนอื่น ⁷ แต่เราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยน เหมือนพี่เลี้ยงที่เลี้ยงดูลูกของตน ⁸ เมื่อเรารักท่านอย่างนี้แล้ว เราก็มองพร้อมที่จะเผื่อแผ่เจือจาน มิใช่แต่เพียงข่าวประเสริฐของพระเจ้าเท่านั้น แต่อุทิศจิตใจเราให้แก่ท่านด้วย เพราะท่าน

เป็นที่รักยิ่งของเรา 9 พี่น้องทั้งหลาย ท่านคงจำได้ถึงการทำงานอันเหน็ดเหนื่อย และความยากลำบากของเราเมื่อเราประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าให้แก่ท่าน เราทำงานทั้งกลางคืนและกลางวัน เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่ผู้ใดในพวกท่าน 10 ท่านทั้งหลายเป็นพยานฝ่ายเรา และพระเจ้าก็ทรงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ประพฤติด้วยบริสุทธิ์ เทียงธรรม และปราศจากข้อตำหนิในหมู่พวกท่านที่เชื่อ 11 ดังที่ท่านรู้แลว่า เราได้เตือนสติ หนุนใจ และกำชับท่านทุกคน ดังบิดากระทำต่อบุตร 12 เพื่อให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อพระเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในอาณาจักรและสง่าราศีของพระองค์

จงระวังการข่มเหงเหมือนที่พวกยิวได้เคยกระทำ

13 เพราะเหตุนี้เราจึงขอบพระคุณพระเจ้าไม่หยุดหย่อน เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับพระวาทะของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้อย่างเป็นทางการ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ในท่านทั้งหลายที่เชื่อด้วย 14 ด้วยว่า พี่น้องทั้งหลาย ท่านได้ปฏิบัติตามอย่างคริสตจักรของพระเจ้าในแคว้นยูเดียที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ เพราะว่าท่านได้รับความลำบากจากพลเมืองของตน เหมือนอย่างที่เขาเหล่านั้นได้รับจากพวกยิว 15 พวกยิวได้ปลงพระชนม์พระเยซูเจ้า และได้ประหารชีวิตพวกศาสนดาพยากรณ์ของเขาเอง และได้ข่มเหงพวกเรา และขัดพระทัยพระเจ้า และเป็นปฏิปักษ์ต่อคนทั้งปวง 16 โดยที่ขัดขวางไม่ให้เราประกาศแก่คนต่างชาติเพื่อจะให้พวกนั้นรอดได้ เพื่อ □ ให้การบาปของเขาเต็มเปี่ยมเสมอ □ แต่ในที่สุดพระพิโรธได้ตกลงบนเขา 17 พี่น้องทั้งหลาย แต่เมื่อเราถูกพรากไปจากท่านชั่วระยะเวลา

หนึ่ง พรากไปแต่กายเท่านั้น ไม่ใช่จิตใจ เราจึงชวนชววย
 พรารณายังยิ่งที่จะเห็นหน้าท่านอีก ¹⁸ เพราะเหตุนี้เรา
 อยากมาหาท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าคือเปาโลอยากมาหนแล้ว
 หนแล้ว แต่ซาตานได้ขัดขวางเราไว้ ¹⁹ เพราะอะไรเล่าจะ
 เป็นความหวัง หรือความยินดี หรือมงกุฎแห่งความชื่นชม
 ยินดีของเรา จำเพาะพระพักตร์พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
 เจ้าของเรา เมื่อพระองค์จะเสด็จมา ก็มีใช้ท่านทั้งหลายดอก
 หรือ ²⁰ เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นสง่าราศีและความยินดี
 ของเรา

3

คำแนะนำ ความรัก และคำอธิฐานของเปาโล

¹ เหตุฉะนั้นเมื่อเราทนอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เราจึงเห็น
 ชอบที่จะถูกปล่อยไว้ที่กรุงเอเธนส์ตามลำพัง ² และได้ให้
 ทิโมธีน้องชายของเรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเป็น
 เพื่อนร่วมงานของเรา ในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์
 ไปหาพวกท่าน เพื่อจะได้ตั้งพวกท่านไว้ให้มั่นคง และเพื่อ
 จะได้ปลอบประโลมใจพวกท่านในเรื่องความเชื่อของท่าน
³ เพื่อจะได้ไม่มีใครหวั่นไหวด้วยการยากลำบากเหล่านี้ ท่าน
 เองก็รู้แล้วว่า เราถูกทรงกำหนดไว้แล้วสำหรับการนั้น ⁴ ด้วย
 ว่าเมื่อเราได้อยู่กับท่านทั้งหลาย เราได้บอกท่านไว้ก่อนแล้ว
 ว่า เราจะต้องทนการยากลำบาก แล้วก็จริงอย่างนั้น
 ตามที่ท่านก็รู้อยู่แล้ว ⁵ เพราะเหตุนี้ เมื่อข้าพเจ้าอดทนต่อ
 ไปอีกไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงได้ใช้คนไปเพื่อจะได้รู้ถึงความเชื่อ
 ของท่าน เกรงว่าผู้ทดลองนั้นได้ทดลองท่านด้วยประการ
 หนึ่งประการใด แล้วงานของเราก็จะเป็นการเสียเปล่า ⁶
 แต่บัดนี้เมื่อทิโมธีได้จากพวกท่านมาถึงพวกเราแล้ว และ

ได้นำข่าวดีมาบอกเรา เรื่องความเชื่อและความรักของท่านทั้งหลาย และว่าท่านได้ระลึกถึงเราอยู่เสมอด้วยความหวังดี และใฝ่ฝันจะเห็นเราเหมือนอย่างเราใฝ่ฝันจะเห็นท่านด้วยกัน 7 พี่น้องทั้งหลาย โดยเหตุนี้ความเชื่อของท่านได้ทำให้เราบรรเทาจากความทุกข์ยากและความลำบากของเรา 8 เพราะว่าถ้าท่านมั่นคงอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของเราก็สดชื่น 9 เราจะขอบพระคุณพระเจ้า เพราะท่าน อย่างไรก็ตาม อีกจึงจะเหมาะ สำหรับบรรดาความชื่นชมยินดีซึ่งเรามีอยู่เพราะท่าน จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าของเรา 10 เราอธิษฐานมากมาย ทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก และจะได้เพิ่มเติมความเชื่อของท่านส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์ 11 บัดนี้ขอพระเจ้าเอง และพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงนำทางเราไปถึงท่าน 12 และขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ท่านทั้งหลายจำริญและบริบูรณ์ ไปด้วยความรักซึ่งกันและกัน และแก่คนทั้งปวง เหมือนเรารักท่านทั้งหลายด้วยกัน 13 เพื่อในที่สุดพระองค์จะทรงให้ใจของท่านตั้งมั่นคงอยู่ในความบริสุทธิ์ ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้าคือพระบิดาของเรา ในเมื่อพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมากับวิสุทธิชนทั้งปวงของพระองค์

4

จงรักษาตัวให้บริสุทธิ์

1 พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ เราขอวิงวอนและเตือนสติท่านในพระเยซูเจ้าว่า ท่านได้เรียนจากเราแล้วว่าควรจะทำเนิ่นชีวิตอย่างไร จึงจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้า ขอให้ท่านดำเนินตามอย่างนั้นยิ่งๆขึ้นไป 2 เพราะท่านทั้งหลาย

ทราบคำบัญชาซึ่งเราได้ให้ไว้กับท่านโดยพระเยซูเจ้าแล้ว 3 เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี 4 เพื่อให้ทุกคนในพวกท่านรู้จักที่จะรักษาภาษณะของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ 5 มิใช่ด้วยราคะตัณหาเหมือนอย่างคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้า 6 เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำล่วงเกินและลักลอบต่อพี่น้องในเรื่องใดๆเลย เพราะวาท้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ทรงสนองโทษต่อบรรดาคนที่กระทำอย่างนั้น เหมือนอย่างที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้วและได้เป็นพยานแล้วด้วย 7 เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์ 8 เหตุฉะนั้นคนที่ปิดบัง มิได้ปิดบังมนุษย์ แต่ได้ปิดบังพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานพระวิญญูณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้แก่เราทั้งหลายด้วย 9 ส่วนเรื่องการรักพี่น้องทั้งหลายนั้น ไม่จำเป็นที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน เพราะว่าตัวท่านเองก็รับคำสอนจากพระเจ้าแล้วว่าให้รักซึ่งกันและกัน 10 ความจริงท่านได้ประพฤติต่อบรรดาพี่น้องทั่วแคว้นมาซิโดเนียเช่นนั้นอยู่ แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้มีความรักทวีขึ้นอีก 11 และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของตน และทำการงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำกับท่านแล้ว 12 เพื่อท่านจะได้ดำเนินชีวิตตามอย่างที่สมควรต่อหน้าคนเหล่านั้นที่อยู่ภายนอก และเพื่อท่านจะไม่ขาดสิ่งใดเลย

การเสด็จกลับมาและการรับขึ้นของคริสเตียน

13 แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยากให้ท่านไม่ทราบถึงเรื่องคนเหล่านั้นที่ล่วงหลับไปแล้ว เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้าอย่างคนอื่นๆที่ไม่มีความหวัง 14 เพราะถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ และทรงคืนพระชนม์แล้ว เช่น

เดียวกันบรรดาคนที่ล่องหลับไปในพระเยซูนั้น พระเจ้าจะทรงนำคนเหล่านั้นมากับพระองค์ด้วย ¹⁵ ในข้อนี้เราขอร้องให้ท่านทราบตามพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึง องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา จะล่องหน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่องหลับไปแล้วก็หามิได้ ¹⁶ ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงก้อง ด้วยสำเนียงของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน ¹⁷ หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์ ¹⁸ เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันและกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด

5

คริสเตียนจะไม่ถูกละไว้ในความมืดและพระพิโรธ

¹ แต่พี่น้องทั้งหลาย เรื่องวันและเวลาที่ทรงกำหนดไว้ นั้นไม่จำเป็นจะต้องเขียนบอกให้ท่านรู้ ² เพราะท่านเองก็รู้ดีแลว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มากในเวลากลางคืน ³ เมื่อเขาพูดว่า □สงบสุขและปลอดภัยแล้ว□ เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกับความเจ็บปวดมาถึงหญิงที่มีครรภ์ เขาจะหนีก็ไม่พ้น ⁴ แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว เพื่อวันนั้นจะไม่มาถึงท่านอย่างขโมยมา ⁵ ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของความสว่าง และเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืน หรือของความมืด ⁶ เหตุฉะนั้นอย่าให้เราหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เมามาย ⁷ เพราะว่า

คนนอนหลับก็ย่อมหลับในเวลากลางคืน และคนเมาก็ย่อมเมาในเวลากลางคืน ⁸ แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเมามาย จงสวมความเชื่อกับความรักเป็นเกราะป้องกันนอก และสวมความหวังที่จะได้รับความรอดเป็นหมวกเหล็ก ⁹ เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ¹⁰ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าถึงเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์

การอำลาด้วยคำแนะนำและคำปลอบประโลมใจ

¹¹ เหตุฉะนั้นจงหนุนใจกัน และต่างคนต่างจงก่อกันขึ้นตามอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น ¹² พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้รู้จักคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน และปกครองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า และตักเตือนท่าน ¹³ จงเคารพเขาให้มากในความรักเพราะงานที่เขาได้กระทำ และจงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน ¹⁴ แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอเตือนสติพวกท่านให้ตักเตือนคนที่เกะกะ หนุนน้ำใจผู้ที่ท้อใจ ชูกำลังคนที่อ่อนกำลัง และมีใจอดเอาเบาสู้ออกคนทั้งปวง ¹⁵ ระวังให้ดีอย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่วต่อคนอื่น แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย ¹⁶ จงชื่นบานอยู่เสมอ ¹⁷ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ ¹⁸ จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย ¹⁹ อย่าดับพระวิญญาณ ²⁰ อย่าประมาทคำพยากรณ์ ²¹ จงพิสูจน์ทุกสิ่งสิ่งที่ดินั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น ²² จงเว้นเสียจากสิ่งที่คุณเหมือนชั่วทุกอย่าง ²³ และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้า

ให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา ²⁴ พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ ²⁵ พี่น้องทั้งหลาย จงอธิษฐานเพื่อเราด้วย ²⁶ จงทักทายปราศรัยพวกพี่น้องด้วยธรรมเนียมมอบอันบริสุทธิ์ ²⁷ ข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ท่านอ่านจดหมายฉบับนี้ ให้บรรดาพี่น้องอันบริสุทธิ์ ฟัง ²⁸ ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวเฮสะโลนิกา ได้เขียนจากกรุงเอเธนส์]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a